

[Krag.]

uden Hensigt, at de har faaet en saadan Udformning, thi det vilde have været tilstrækkeligt at sige, at enhver 21-aarig har Pligt til at indmelde sig i en Sygekasse eller Sygeforening, og nævne, hvilke Rettigheder deraf følger. Men naturligvis, saaledes som det er sagt her, er det ogsaa tilstrækkelig tydeligt, og vi har derfor ikke fundet nogen Anledning til paa dette Punkt at søge nogen Ændring tilvejebragt.

Efter den gældende Ordning var det en frivillig Sag, om man ønskede at indtræde som Medlem i en Sygekasse eller Sygeforening eller ej. Forholdet var dette, at kun Sygekassemedlemmer var invalideforsikrede, medens de 65-aariges Ret til Aldersrente var givet uden noget Hensyn til Medlemskab af Sygekasse, blot betinget af visse personlige Vilkaars Opfyldelse og af visse Indtægts- og Formuegrænser. Og det var jo ogsaa Tilfældet i det oprindelig af den højtærede Socialminister som Led i Socialreformen forelagte Forslag. Ogsaa det var med Hensyn til Medlemskab i Sygekasse og dermed med Hensyn til Invalideforsikring baseret paa Frivilligheden. Lovforslaget tvang ingen til Indmeldelse og fastsatte heller ikke Medlemskab af Sygekasse eller Sygeforening som Betingelse for Adgang til Aldersrente, og det er netop paa dette Punkt, at den store Principændring nu er sket, en Principændring, som jeg og mit Parti hilser med Tilfredshed, og som i saa stærk Grad øger Forslagets Berettigelse til at bære Titelen Forslag til Lov om Folkeforsikring.

Hermed er jo nemlig det store og det betydningsfulde Skridt gjort frem imod Forsikringsprincippet som i Virkeligheden afgørende Faktor ikke blot overfor Invalideforsorgen, men ogsaa overfor Aldersforsorgen. For det er jo slet ikke Præmiens Størrelse, der i saa Henseende er det afgørende. Præmiens Størrelse er af Betydning ved Bedømmelsen af det offentliges Andel i Fremskaffelsen af de med Forsikringen tilsagte Goder, men om denne Andel er en Smule større eller mindre, er paa ingen Maade principielt afgørende.

Nu har man fra konservativ Side krævet Præmierne væsentligt forhøjet. En Fordobling, kan man sige, er foreslaaet fra konservativ Side. Jeg skal gerne indrømme, at en Præmie for de forsikrede mellem 18 og 21 Aar paa 6 Kr. og efter det 21. Aar paa 7 Kr. 20 Ø. for Forsikring mod Invaliditet er en lav Præmie; heller ikke kan det paa nogen Maade siges, at en Præmie paa 6 Kr. for Arbejdsgiverne pr. ulykkesforsikret Helaarsarbejder er for høj, og det skal naturlig-

vis indrømmes Forslagsstillerne af de forhøjede Præmier her ved anden Behandling, at en væsentlig højere Præmie vilde give Forsikringselementet i den gennem Sygeforsikringen erhvervede Rettighed større Vægt og derfor maaske i og for sig var ønskelig.

Men helt ringe er paa den anden Side ikke Præmieforhøjelserne i Sammenligning med de hidtil til Invaliditetsforsikring indbetalte Præmier. Medlemsbidragene for de forsikrede er dog steget med 2,2 Mill. Kr. i Sygekasserne, ja, man kan maaske ogsaa gøre det op til en Forhøjelse paa 3,3 Mill. Kr., hvis man ser bort fra en eventuel Formindskelse af det almindelige Sygekassekontingent med 1 Mill. Kr. som Følge af de nye forsikredes Indtræden. Med hvilken Ret man nu ræsonnerer paa den Maade, som Tilfældet har været i Socialministeriet ved Opgørelsen af disse Præmieforhøjelsers Betydning, skal jeg ikke udtale mig om; det er jo muligt, at somme, som hidtil har været inde under Sygekasserne, vil gaa over i Sygeforeningerne, naar det nu er tilstrækkeligt for til sin Tid at genvinde Rettigheder, som hidtil har været knyttet alene til Medlemskab i Sygekasser. Men i hvert Fald de 2,2 Mill. Kr.s Præmieforhøjelse tør man regne med og for Invalideforsikringen med 5 Mill. Kr. for de forsikrede og med 1 250 000 Kr. for Arbejdsgiverne.

Det vil dog altsaa sige i alt en Præmieforhøjelse paa 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er ikke uvæsentligt, navnlig naar man erindrer, at det samlede Kontingent til Sygekasser og Invalideforsikring hidtil har udgjort ca. 36 Mill. Kr., de ændrede Præmier betyder dog i Forhold dertil en Forhøjelse paa henimod 25 pCt. Og jeg vil hævde, som jeg ogsaa tillod mig at gøre det ved anden Behandling, at det neppe under Hensyn til de tilstedeværende overordentlig vanskelige økonomiske Forhold for de brede Lag i Befolkningen vilde være muligt for Tiden at gaa videre. Derfor modsatte vi os ved anden Behandling den Præmieforhøjelse, som det konservative Folkeparti foreslog.

Men jeg nærer ikke den allerfjerneste Tvivl om, at netop Præmiesatserne vil blive noget af det første, som man i denne Lovgivning — der jo ellers skulde blive permanent gennem en lang Aarrække — kommer til at røre ved. Thi, som jeg udtalte ved anden Behandling, hvad ogsaa den højtærede Socialminister gav Tilslutning til, vil den saa stærkt aftagende Fødselshyppighed og den saa betydelig øgede Levesandsynlighed for de nuværende og de